



Gedichten - Stiftgedicht

Leerdoelen:

- De leerlingen schrijven een gedicht met beperkte woordkeus
- Creatief zoeken en woorden verbinden
- De leren krijgen plezier in het schrijven

Extra: oud boek dat kapot mag (met veel bladzijden zonder illustratie), stiften

Introductie

Laat het oude boek zien en vertel dat het zo kapot gelezen is dat het weg gaat, maar dat er voor het in de papierbak verdwijnt nog iets moois van te maken is. Scheur voor elke leerling een bladzijde uit het boek.

Instructie

Geef elke leerling een bladzijde uit het boek. Vertel dat ze met de woorden van deze bladzijde een gedicht gaan schrijven. Een stiftgedicht kan je op twee manieren maken: je maakt het met woorden die je bij elkaar vindt passen, of je maakt een zin met mooie woorden. Laat ze op de bladzijde zoeken naar woorden die bij ze bij elkaar vinden passen/woorden die ze mooi vinden. Deze woorden omcirkelen ze.

Verwerking

Wanneer ze de woorden van hun gedicht hebben gekozen verbinden

ze deze aan elkaar als de woorden samen een zin vormen.

Zo kan je woorden die later op de bladzijde staan ook eerder in het gedicht laten voorkomen dat woorden die hoger op de bladzijde staan.

Kijk wat bij het gedicht past, strakke lijnen, ronde vormen. Streep de zinnen/woorden die je niet gebruikt weg.

Tip

Soms lezen leerlingen de bladzijde door en worden zo enthousiast dat ze willen weten uit welk boek het komt. Een goede reden voor een boekpromotie!

Of laat van tevoren het boek waar de bladzijdes uit komen niet zien. Laat ze de bladzijde doorlezen en vertellen wat ze gelezen hebben. Wat voor soort boek zou het zijn?



aan het lud deesje voor. Een comedy. Alsof ik nu kan
 lachen. Een paar minuten kijk ik even snel opzij. Ik
 kijk recht in de ogen van Roosmarijn die er duidelijk niets
 van begrijpt. Ik voel me ongemakkelijk en verschuif een
 beetje. Alex legt mij meteen weer tegen me aan. Met
 een lach voor mijn harer. kriebelt aan mijn
 oor. Halverwege de film legt Lewi zijn hoofd in Alex
 pakt meteen mijn hand en trekt me mee naar boven.
 'Wat doe jij?' lach ik sensuwachtig als we in Lewi's
 kamer staan.
 Hij pakt mijn gezicht tussen zijn handen. zoent
 Hij weet precies wat ik lekker vind, alsof we
 den keren hebben gezoend. Als hij stept over
 aankijkt buig ik me meteen weer naar hem toe.
 'Sofie?' vraagt Alex.
 'Ja.'
 'Je moet me om ik die stukjes aan jou gaf.'
 glimlach. 'moet ik Floor mailen. O nee, Floor wil
 de weten. Het lege gevoel van daarnet
 komt weer terug. Alex reageert meteen.
 'Soef?' Hij pakt mijn hand stevig vast, waardoor ik
 niet weg kan lopen.
 De tranen rollen nu echt over mijn wangen. Waarom
 zou ik nog liegen? Het voelt zo vertrouwd tussen ons,
 zelfs nu ik huil ook niet.
 'Wat is er toch?' straalt. 'Lijkt me.' Hij houdt mij ste-
 vig vast.
 Op dat moment gaat de deur open. Een verbaasde
 Roosmarijn kijkt me aan. Als ze ziet dat ik huil rent ze op
 mij af. Ze geeft Alex een harde duw en trekt mij bij hem
 vandaan. 'Wat heeft hij gedaan?'
 'Niets,' roep ik geschrokken. troost. 'alleen
 maar.'

Alex krabbelt overeind en slaat een arm om me heen.
 'Wat heb jij?'
 De blik in Roosmarijns ogen wordt koel. Ze staart mij vol
 ongelof aan. Kon ik maar ter plekke dood neervallen.
 Dan zie ik ook de pijn in haar ogen. Dit komt nooit meer
 goed. Ze gaat me haten, ze haat me nu.
 'Jij hebt mij gezóend,' stamelt ze. 'Maar je hebt te met.
 Alex?'
 Ik buig mijn hoofd.
 Roosmarijn gilt het uit. 'Je zei dat je verliefd op me bent.'
 Ik weet niets te zeggen. Alex houdt mij nog altijd stevig
 vast.
 'Wat ben jij voor iemand, Sofie? Ik herken je niet meer.'
 Zeg maar niet. Ik heb de ik ik weet het allemaal al.
 Bella heeft me dat maar al te goed duidelijk gemaakt.
 Roosmarijn geeft me een duw. 'Zeg dan wat, trut!'
 Ik doe mijn mond open. 'Het spijt me.'
 Dat had ik beter niet moeten zeggen. Het maakt haar
 razend. Ze spuugt me in m'n gezicht en loopt de kamer
 uit. Even later klinkt de klink van de voordeur.
 Zodra ze weg is, stort ik in Alex's armen op en brengt
 me naar beneden. Lewi kijkt geschrokken. 'Wat is er met
 jou aan de hand? En waarom heb je hem weg?'
 Alex legt uit wat er gebeurd is. Ik kan het niet opbre-
 ngen. Ik heb Roosmarijn gekwetst. Ik ben erger dan alle
 mensen die haar ooit gepest hebben bij elkaar. Ik heb
 haar misbruikt. En ik durf de waarheid niet aan.
 'En toen spuugde ze haar in het gezicht,' vindigt Alex
 zijn verhaal.
 Lewi staat op en gaat naast me zitten. 'Laat je niet ken-
 nen, Sofie. Niemand kan nergens tegen. Kom, we gaan
 jou een laten zien dat echte vrienden zijn.'

